

POSTANOWIENIE

Dnia 22 stycznia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

w sprawie **G. K.**

skazanego z art. 258 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.; art. 53 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (t.j. Dz. U. z 2012r., Nr 124) w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 22 stycznia 2015 r.

wniosku obrońcy skazanego

o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 24 maja 2013 r.,
utrzymanego w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 15 kwietnia 2014 r.,

p o s t a n o w i ł:
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

W kasacji wywiedzionej przez obrońcę skazanego G. K. od - wskazanego powyżej - wyroku Sądu Apelacyjnego został sformułowany wniosek o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 24 maja 2013 r.

Równocześnie obrońca nie wskazał żadnych okoliczności, które by ten jego wniosek uzasadniały.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek nie jest zasadny.

Zaniechanie jego uzasadnienia uniemożliwia poznanie tych okoliczności, którymi kierował się obrońca przy jego sformułowaniu. W tej sytuacji wystarczy zatem stwierdzić, że samo wniesienie kasacji nie jest wystarczające do przyjęcia

podstaw do zastosowania przepisu art. 532 § 1 k.p.k., będącego podstawą przedmiotowego wniosku. Kasacja wszak przysługuje stronom od prawomocnego wyroku sądu odwoławczego kończącego postępowanie, a to oznacza, iż będący jej przedmiotem wyrok (utrzymujący w mocy, albo zmieniający wyrok sądu *meriti* i przez to nadający mu cech prawomocności) podlega bezzwłocznemu wykonaniu (art. 9 § 2 k.k.w.). Oczywiście jest, że wysokie prawdopodobieństwo zasadności podniesionych w kasacji zarzutów (niezależnie od końcowej jej oceny) może skutkować potrzebą wstrzymania wykonania wyroku będącego jej przedmiotem. Ustalenia w tej mierze należy czynić mając na uwadze rangę i charakter podniesionych w kasacji zarzutów. O ile możliwość ich uwzględnienia jest rzeczywiście wielce prawdopodobna - to nie można nie dostrzec tego, że nieskorzystanie z przedmiotowej instytucji procesowej spowodowało by tylko dla skazanego zbędną i niepotrzebną dolegliwość, niejednokrotnie rodzącą nieodwracalne skutki.

Dokonując oceny przedmiotowego wniosku w oparciu o te kryteria - nie przesądzając tym samym oczywiście o sposobie końcowego rozstrzygnięcia odnośnie kasacji obrońcy skazanego - nie można uznać, by ranga i zasadność podniesionych w niej zarzutów, były takie, by samoistnie rodzić przekonanie o zasadności przedmiotowego wniosku.

Tym bardziej w wspomnianej sytuacji w której obrońca w ogóle tego wniosku nie uzasadnił.

Z tych względów postanowiono jak wyżej.